

GLASBENA ZORA

Izdaja dne 16. vsakega meseca

FR. GERBIĆ

v Ljubljani.

Cena za pol leta 1 gld. 50 kr.

GLASBENA ZORA

✦ ✦ ✦ Izhaja 16. dne vsakega meseca in velja za pol leta z muzikalno prilogo vred 3 krone. ✦ ✦ ✦
Uredništvo in upravnništvo: Turjaški trg šte. 1.

Iz mojih spominov na mojstra Bed. Smetano.*)

Spisal Adolf Čech.

Bilo je leta 1873, ko je mojster Smetana na tedanjem začasnem češkem gledališču oživotvoril operno šolo po vzoru operne šole, katero je za časa svojega delovanja ustanovil v Gothenburgu.

Na tej šoli so bili nastavljene sledeče moči: kot učitelja petja priznana mojstra Lev in Lukeš in kot učitelja za deklamacijo in mimiko gospa Sklenářová-Malá in režiser Chvalovský. Šola je napredovala dobro. V njej sta se izurile n. pr. dve jako vešti češki operni sili: gēna. Lausmannova in g. Stropnický. Vkljub temu pa je bila šola že leta 1874 zopet razpuščena. O tem govorim pozneje:

Doba 1873—1774 je bila za češko deželno gledališče nesrečna in jako burna doba, šlo se je za to, (kakor kratko pred tem v nekem podobnem slučaju), da se odpravi ravnateljstvo Čížekovo in ž njim mojstra Smetano.

Med svojim 37letnim delovanjem pri češkem deželnem gledališču sem doživel padce naslednjih ravnateljev: Thomea, Liegerta, Skrejšovskýja, Strakatýja, Čížeka, obeh Kolárov, Wirsingga, Maýra in Šuberta in pri vseh se je ponavljala vedno ista igra. Spočetka niso mogli novega ravnateljstva dovolj nahvaliti, o starem pa, ki so ga obsodili na smrt, niso vedeli nikoli pisati dovolj slabega. Kar je ukrenilo staro ravnateljstvo, je bilo slabo, pomanjklivo in napačno. Repertoar pust, prekleščen, predstave izpod površja

srednje vrednosti, nikakoršna disciplina, osobje pomanjklivo i. t. d.

Polagoma pa je prestalo po navadi tudi hvalisanje novega ravnateljstva in začele so se nad njo nabirati male nevihte. Kar se je prej očitalo staremu ravnateljstvu, začelo se je očitati tudi novemu ravnateljstvu in še hujši stvari. Oblaki nevihte so se zgostili in popolnoma kakor poje don Bazilijo v svoji »opravljivi ariji« v operi »Seviljski brijač«, »treščila je nevihta«. Nevihta je tedaj divjala po potrebi manj ali bolj silovito, dokler ni bil dotični ravnatelj cele komedije sit ter je odstopil. Pri tem so se pogosto ravnale te gledališne nevihte po političnem barometru, ter so treščile po okoliščinah strank, katere so hotele priti na krmilo, z vso silo na njim nasprotno stranko.

Tako je bilo tudi leta 1873—1874. Pričelo se je splošno hujskanje proti možu, kateri je do tedaj že podaril češkemu narodu dela kakor so opere »Braniboři v Čechách«, »Prodaná nevěsta«, »Dalibor« in »Libuše«, katero je imel že l. 1871 v rokopisu gotovo in pripravljeno za pričakovano slavnost kraljevega kronanja in za otvoritev narodnega gledališča. Očitali so mu med drugim, da ni od l. 1868 (»Dalibor«) uglasbil nič novega, (da dela na tihem svojo mojstersko opero »Libuše«, o tem niso vedeli se ve da ničesar). Iz tega uzroka so njegovi mnogobrojni prijatelji in pristaši Smetano siloma nagovarjali, naj bi se vendar le odločil napisati novo opero, da bi tako njegovi nasprotniki obmolknili.

Akoravno je mojster omenil, da v sedanjem duševnem razpoloženju in razburjenosti ni v stanu kaj zlagati in je zraven bridko pristavil: »Zdaj, ko sem napisal že 4 opere, naj še dokažem svojo zmožnost!« se je vendar le udal, posebno še,

*) Ta članek je prinesla praška »Politika« 4. in 11. okt. t. l. v šte. 274. in 281. Adolf Čech, kateri je članek pisal, je bil vrlo zaslužni prvi kapelnik češkega narodnega gledališča v Pragi in je stopil po 37letnem delovanju nedavno v pokoj. Ker je ta članek jako zanimiv in prinaša mnogo svitlobe v tedanje socialne in umetniške razmere, s katerimi se je moral boriti slavni češki skladatelj, podajamo ga v prevodu v »Gl. Zori« našim častitim čitateljem.

Ured. »Gl. Zore«.

M D 77 / 1923

ker sem se mu jaz ponudil, da bom med tem časom, ko bo zlagal opero, prevzel vse njegove kapelniška opravila. Zaprl se je v svoje stanovanje in ne v polnih 3 mesecih — beri: ne polnih treh mesecih — je bila krasna komična opera »Dve vdovi« gotova in inštrumentovana, v 14 dneh pa naučena. Prva predstava te opere se je vršila s sijajnim uspehom 27. marca 1874. Glavne vloge so bile zastopane po gospej Sittovi in Sákovi in po gospodih Vávra in Karol Čech.*)

Vse to je zahtevalo, kar se samo ob sebi umi, nenavadnega napora čutnic in zavoljo tega se mojster tudi kar ni mogel dočakati počitnic. Toda imel je še pred tem voditi skušnjo v svoji operni šoli. Ta se je obnesla v splošno zadovoljstvo kritike starišev, učiteljev in učencev. Edini, ki je bil nezadovoljen, to je bil mojster Smetana. Po skušnji mi je rekel: »Prosim Vas, kaj pojejo deklice tako krivo in zakaj vpijejo tako strašno?« Rekel sem mu, da nisem opazil ni jednega, ni drugega. To je bil začetek bolezni njegovega sluha. Po skušnji je šel v svoj tusculum, Jabkenice k svojemu zetu.

Kratek čas na to sem sprejel od njega pismo, katero se mi je izgubilo na nerazumljiv

*) Pri tej priliki naj mi bo dovoljeno, da č. čitatelje seznanim s tem, kako se je Hans Richter izjavil o tej operi, ko je pozneje prisostoval jedni predstavi »Dveh vdov«, katero sem tedaj jaz vodil, in katere naše občinstvo še vedno ne zna ceniti dovolj po zaslugi. Rekel mi je namreč: V tem stoletju ni še nihče napisal take komične opere, kakor je opera »Dve vdovi«!

način in se toraj ne nahaja v zbirki, ki jo je izdal Urbánek. V tem pismu mi je naznanil, da se mora vrniti v Prago, da se da zdraviti po zdravnikih, ker mu boluje sluh.

Pri svojem dohodu mi je pripovedoval, kako je zunaj na deželi slišal cele noči pod svojim oknom prekrasno igrati na flavto, — se ve da samo on, kot halucinacijo, — izmed drugih prebivalcev v logarjevi hiši v Jabkenici ni slišal nihče ničesar. Potem kako je igral ponoči klavir, da pa ni izhajal s klavijaturo in je moral na steni nadaljevati i. t. d. Največje zlo pa je bilo, da je začel slabo slišati in da mu je na klavirju enočrtana oktava zginila popolnoma iz sluha tako, da, če je prišel pri igranju š kale do enočrtane oktave, je ponavljal malo oktavo potem pa iz te naenkrat preskočil v dvočrtano oktavo. Šel je torej precej k tedanjemu edinemu strokovnjaku za ušesne bolezni, k Dr. Zoufalu.

Postajal je čmeren in brez zanimanja za kako stvar. Prihajal je le redko v kavarno, dasiravno je bilo čitanje časopisov poprej njegova najljubša zabava. Izogibal se je naši družbi. V preteku nekoliko tednov ga nisem celo nič videl do začetka oktobra, ko se mu je že nekoliko obrnilo na bolje. Zopet je slišal tako, da ni bilo treba vpiti nanj. Tudi enočrtana oktava se je vrnila zopet v njegov sluh, kakor mi je pripovedoval z velikim veseljem. Obenem mi je obljubil, da bo prišel poslušat tedaj novo opero »Le roi l'a dit« (»Kralj je to rekel«). (Dalje prih.)

Glasbena književnost.

Cerkvena pesmarica za učence slovenskih ljudskih šol. Zložil in sestavil Danilo Fajgelj, op. 163. Z dovoljenjem prečast. knezoškof. ordinarijata v Gorici. Založil dr. Sedej v Gorici. Pod tem naslovom je izšla nedavno iz R. Miličeve tiskarne v Ljubljani kolekcija napevov za mašne, obhajilne in Marijine pesmi ter za pesmi cerkvenega leta in za razne druge pesmi, skupaj 33 različnih napevov. Napevi so zloženi primerno besedilu v cerkvenem duhu, z lahko, dobro harmonizacijo, katera ne dela težav za izvajanje tudi manj spretnim organistom. Nekatere očitvidne pogrške, ki so se vrinile pri stavljenju not si lahko vsakdo sam popravi. Vrinila se je pri »Zahvalni pesmi« tudi pomota avtorja, stati ima namreč kot skladatelj tega napeva Mihael in ne Martin Haydn. Poleg izdaje za organiste, katera velja 1 K 20 vin., je izšla tudi izdaja za učence

v priročni knjižici, kjer so napevi postavljeni dvoglasno in taka knjižica velja 40 vin. To je jako praktična misel, da imajo tako učenci, ki pojo pri službi božji, tudi napeve pri rokah, a to tem lažje, ker je zvezek jako ceno. Tisk obeh zvezkov je prav lep, in oprava jako lična, kar delo poleg drugih prednosti še posebej priporoča. — č.

Novi natis »Cecilije« I. del. Že dolgo let je pošel I. del priljubljene »Cecilije« skladatelja Ant. Foerster-ja, katera je bila l. 1883. izdala družba sv. Mohorja. Mnogo se je povpraševalo po novi izdaji, katera je prepotrebna zlasti za naše cerkvene pevske zборе. Odbor družbe sv. Mohorja se je zato odločil, da družba prvi del »Cecilije« na novo izdá, in sicer v popravljenem in izpopolnjenem ponatisu, tako da bo nova izdaja ustrezala cerkvenim in tudi drugim, zlasti

dijaškim zborom. Nova »Cecilija« bode obsegala: 1. Mašne pesmi, in sicer pomnožene; latinski »Requiem«, prav lahek za en glas s spremljevanjem orgelj ali za mešani zbor; razne pesmi za cerkvene čase, za blagoslov, več »Tantum ergo«, kakor so bili že v stari »Ceciliji«, samo da se nekatere pesmi izpustijo, oziroma z boljšimi in lahkejšimi nadomestijo. 2. H tem pridejo obhajilne pesmi, Marijine ter pesmi za godove raznih svetnikov. Izbrale se bodo pa samo najprimernejše pesmi, in sicer tudi nekaj novih, ker je

drugih dosti v II. delu »Cecilije«, kateri se v družbeni zalogi še vedno lahko dobiva. 3. Obseg nove izdaje bo nekako isti kakor stare, molitvenik pa se izpusti. — Cena knjigi bo ista, kakor je določena za II. del, t. j. 1 krona. Gospode družbene poverjenike, pevovodje in vse, ki bodo novo knjigo potrebovali, uljudno in nujno prosimo, da odboru družbe sv. Mohorja čim preje, vsaj pa do novega leta naznanijo, koliko iztisov bodo potrebovali pevski zbori in posamezniki po raznih krajih, da se more določiti naklada ponatisa.

Gledališče.

V slovenskem deželnem gledališču v Ljubljani se predstavlja dne 2. t. m. opera »Nikola Šubić-Zrinjski«, besedilo H. Badalića, uglasbil Ivan pl. Zajc. Glasbena tragedija, kakor jo imenuje skladatelj, obsega tri dejanja v 8 slikah. Pri Hrvatih je ta opera nekako tako priljubljena, kakor pri Čehih »Prodaná nevesta«. Zato je v Zagrebu stalno v opernim repertoarju. Zbor »U boj, u boj!« iz te opere, čigar motivi prepletajo vse delo, je postal tako popularen, da ga prepevajo ne le vsa hrvatska, ampak tudi naša pevska društva. To je pripomoglo tudi k temu, da je bilo zanimanje našega občinstva za to opero tem večji in da je napolnilo pri prvi predstavi vse prostore do zadnjega mesta. Ker so oceno opere prinesli že naši dnevniki, naj tu le kratko omenimo, da je opera uspela jako dobro in da so se v njej odlikovali vsi solisti glavnih ulog, tako gospica Noëmi kot Jelena, gospica Carneri kot njena mati (Eva), g. Noll kot Zrinjski, katero ulogo je tudi 1876 kreiral pri prvi predstavi v Zagrebu, potem junaški tenor g. Olszewski kot Juranič, lirični (po našem mnenju junaški) tenor g. Orželski kot Mehmed Sokolovič in g. Polášek kot Levi. Tudi zbor in orkestr sta svojo ulogo rešila pod vodstvom kapelnika gosp. Beniška častno. Intendanca je preskrbela za opero nove kostume v narodnem hrvatskem kroju, tako da je celota napravila prav ugoden utisek. Opero so peli v izvirnem hrvatskem jeziku. Naš repertoar je s to opero obogaten za jedno narodno opero več. Naj bi ta opera, katero karakterizuje ritmika hrvatskih motivov in spretna lepa

inštrumentacija, še večkrat napolnila naše gledališče! —

V Lvovu so obhajali 4. t. m. slovesno otvoritev novega deželnega poljskega gledališča. Kakor piše v »Politiki« bivši ravnatelj češkega gledališča v Pragi, g. Šubert, ki je potoval s češko deputacijo k tej slavnosti, pri kateri je izročila po praškem županu g. Srbu poljskemu narodu v dokaz bratrstva obeh narodov srebrni venec in adresno praškega mesta, je bila to krasna slovesnost in najbolj karakteristična izmed peterih slavnosti, katerim je poslednja leta prisostvoval, namreč pri otvoritvi deželnega češkega gledališča v Pragi, v Ljubljani, v Zagrebu, v Krakovu in sedaj v Lvovu. To pa zato, ker se je udeležila slavnosti otvoritve poleg vseh krogov poljskega obivateljstva v prvi vrsti tudi cerkev. Slovesnost otvoritve gledališča se je namreč pričela s slovesno sveto mašo v katedrali. Po tem je šel sprevod s armenskim nadškofom Isakowiczem k novemu gledališču, kateri ga je v polnem škofovskem ornatu z mitro na glavi blagoslovil in imel pri tem jako lep in pomenljiv govor. Zvečer je bila v novem gledališču slovesna predstava s prologom, dramo in novo opero »Janek« od Želen'skega. Predstava je trajala do polnoči. Program tega večera se je ponavljal tri večere zaporedoma. — Stavba novega gledališča je monumentalna in je stala 1,300.000 gld. Gledališče ima 1200 sedežev, stojišč pa nima. Največ zaslug, da se je stavilo novo gledališče, ima deželni glavar grof Stanislav Badeni.

Poročila iz pevskih društev.

Pevsko društvo »Slovan« v Padriču pri Trstu je razvilo v prvič svojo zastavo 22. julija. Vkljub veliki vročini se je vršila slavnost jako povoljno, pri mnogobrojni vdeležbi občinstva iz mesta in okolice, odkoder je prihitala k nam tudi naša narodna inteligenca. Med drugimi opazili smo tudi deželna poslanca gospoda Iv. Gorjupa

in M. Vatovca. Veselica se je pričela točno ob 5. uri popoldne. Pri njej sta blagohotno sodelovala društva »Lipa« iz Bazovice in »Zvezda« od Sv. Ivana (Vrdela). Vse točke vsporeda so se vršile točno in jih je sprejelo občinstvo s pohvalnim priznanjem. V sredi vsporeda se je razvila med krasnim govorom društvenega pevovodja

g. Hr. Ražma, sicer skromna, pa lepa zastava. Naj pri tej priliki še omenim, da si je naše društvo omislilo pri prvi slovenski tvrdki »Lernarčić et Comp.« nov harmonij za 360 kron. Harmonij ima jako okusno obliko. Izdelan je iz orehovega lesa po najnovejši zistemi z milodonečimi spremenimi (registrami). Vsem društvom naj bo ta tvrdka topla priporočena, postregla jim bo gotovo dobro. Podpirajmo v prvi vrsti domačo umetno obrtnost! Svoji k svojim! *Podgričanski.*

Slavnost razvitja zastave pevskega društva »Nabrežina«. Gotovo ni imel prijazni trg Nabrežina še nikoli toliko občinstva v svojem obzidju, kakor 8. septembra o priliki slavnosti razvitja zastave svojega pevskega društva. Iz okolice, iz Trstu, iz Gorice, iz Ljubljane in od drugod je privrelo tjakaj toliko občinstva, da se je vse trlo. Nekateri mislijo da je bilo do 10.000 ljudi. Na kolodvoru je predsednik »Nabrežine« gosp. Ivan Caharija prav srčno pozdravil došle goste. Korakali so potem v trg, kjer so bili postavljeni trije lepi slavoloki. Pri slavoloku ob vhodu v trg je sipal venec belo oblečenih deklet cvetje na goste. Pred odrom na trgu je došle goste na čelu občinskega zastopa v imenu občine pozdravil iskreno župan g. Caharija, na kar so se za prijazen sprejem zahvalili razni zastopniki društev. Na to je bila sv. maša, pri kateri je pelo društvo »Nabrežina«. Po sv. maši šli so v društveno

stanovanje po zavito zastavo, kjer je njena pokroviteljica, blagor. gospa Ana Andréjeva v družbi 8 ljubkih družic vse navzoče iskreno pozdravila, dekleta pa so venčala zastave z lovor-venci in trobojnicami. Dekleta so pri tej priliki še tudi poklonila zastavonoši krasen trak. Sprevod je na to krenil na trg k slavnostnemu razvitju zastave. Padlo je zagrinjalo raz zastavo in po krasnem govoru g. predsed. Caharije in gospe pokroviteljice se je vršilo zabijanje žebljev v za. stavo med izraženjem čestitek in pomenljivih izrekov. Po zabijanju žebljev je podarila gospa pokroviteljica zastavi dragocen srebrn venec in trakove s svojim imenom. Gospa predsednikova pa je privezala na zastavo krasno trobojnico. kot vezilo narodnega ženstva, g. predsednik pa bel trak društva, ki ga je krasno in brezplačno izdelala gospa M. Zulmin. Nova zastava se je tedaj poljubljala s svojimi sestrami, na kar se je vršil z novo zastavo na čelu obhod po trgu. Popoldne ob 5. uri se je pričel slavnostni koncert, pri katerem je sodelovalo 13 različnih pevskih društev, ki so tekmovala v lepem izvajanju svojih pevskih točk in so občinstvu pokazala, kako marljivo se goji naše slovensko petje. Po koncertu je bila zabava s plesom, ki je trajala do 11. ure v noči, dokler ni prišel dež. Gotovo bo ostala ta slavnost vedno v prijetnem spominu vsem onem, kateri so se je udeležili.

Nekrolog.

Češka umetnost žaluje nad preranim grobom enega izmed najslavnejših svojih umetnikov. Zdenko Fibich, poleg Smetane in Dvořáka najgenialnejši češki skladatelj, je zatisnil 15. t. m. po kratki bolezni za pljučnico na veke svoje oči, še ne prav 50 let star. Fibich je bil človek jako skromne, pogosto preskromne naravi, kot skladatelj pa neumorno delaven, energičen in jako plodovit. Napisal je v vseh strokah glasbene umetnosti mnogo krasnih in dovršenih skladb, katere se odlikujejo po originalnosti, glasbenih mislih in po plastičnosti v svojih oblikah. Uglasbil je 7 oper, namreč opero »Blaník«, »Nevěsta Messinská«, »Bouře«, »Hedy«, »Šárka« in »Pád Arkuna«. Poslednja opera se ni še predstavljala. Ravno zdaj je sam vodil do zadnjega skušnje za njeno predstavo. V teh operah je sledil kakor Smetana v svojih Wagnerjevi smeri, namreč dramatičnosti

v glasbi za predstavljajoče dejanje. V svojih simfonijah je po mnjenju nekaterih ruskih kritikov celo nadkrilil Smetano in Dvořáka. Razun teh del pa je napisal Fibich mnogo klavirnih, komornih in pevskih skladb, melodramov, zborov in cerkvenih kompozicij, katere pričajo o njegovi genialnosti. Našemu občinstvu je Fibich znan iz koncertov »Glasb. Matic«. Bil je nekoliko časa operni dramaturg češkega narodnega gledališča v Pragi, pa je iz te službe odstopil letošnjo spomlad. Od tega časa se je zopet bavil kakor poprej s privatnim poučevanjem v glasbi in s kompozicijo svojih del. V svojih krasnih, genialnih umetniških delih si je postavil pokojnik trajen spomenik in v zgodovini češke glasbone umetnosti bo stalo njegovo ime vedno zapisano z zlatimi črkami med prvimi in najodličnejšimi češkimi umetniki. Slava njegovemu spominu!

Častitim naročnikom „Gl. Zore“.

Uvodni članek v IX. zvezku »Gl. Zore« ni imel povoljnega uspeha. Ker so mi pa nekateri g. naročniki izrazili svoje obžalovanje nad tem, ako bi morala »Gl. Zora« že sedaj prenehati in so me nagovarjali, da bi ustrajal z njenim izdajanjem saj še do konca tekočega leta, sem se odločil ustreči njihovi želji. Pač pa se bodo dotičnim gg. naročnikom, kateri niso še do zdaj

poravnali naročnine in niso izrazili uredništvu kake posebne želje tikajoče se te zadeve, pošiljali poštne, povzetni listki za zaostalo naročnino. Prosimo toraj dotične gg. naročnike, da nam na tak način poravnajo zaostalo naročnino in se nadejamo, da nam s povratkom povzetnih listkov ne nakladajo še večjih bremen.

Uredništvo „Gl. Zore“.

Nagrobnica.

Besede A. M. Slomškove.

Moderato.

Uglasbil F. Ferjančič.

Tenor I. in II.
 I. in II.

p *crescendo*

O Gospod! vsem vernim mrtvim Več-ni mir in po-koj daj!

p *crescendo*

f

Naj po-či-va - jo v po-ko-ji, Več-na luč jim sve-ti naj! Naj po-či-va-

f

rit. *p* a tempo

jo v po-ko-ji, Več-na luč jim sve-ti naj! Tru-pla v zemlji mir - no spi - jo,

rit. *p* a tempo

cresc.

Du-še v Te-bi naj ži - vi-jo, Do - kler Tvoj mo-goč - ni glas Bo kvsta-

cresc.

Bo kvstajenju zbu-dil nas! Do - kler Tvoj mo - goč - ni glas Bo kvsta-
je - nju

Bo kvsta-je-nju zbu-dil nas! Bo kvsta-je-nju zbu-dil nas!
je - nju

Maestoso. *rit.*

Srbska narodna.

Besede Oton Zupančičeve.

Allegretto. *Uglasbil Fr. Gerbić.*

Tenor I. in II. *f* *p* *f*
Bas I. in II. *f* *p* *f*^v

Tam v Budimu me-stu, tam je čud-no ču-do, hm — če le

p *riten.* *f* *a tempo* *p*

res je! Hm — če le res je! Jež i-ma tam po-lje, miš mu ga po - se-je,

p *riten.* *f* *a tempo* *p*

hm — če le res je! Hm — če le res je! Vzrasla je ko - ru - za miš - ki do ko -

f *p* *riten.* *f* *a tempo*

f^v *p* *riten.* *f* *a tempo*

le - na, hm — če le res je! Hm — če le res je! Miš - ki do ko - le - na,

p *riten.* *f* *a tempo*

p *riten.* *f* *a tempo*

ža - bi do ra - me - na, hm — če le res je! Hm — če le res je!

ff *p* *riten.*

ff *riten.*

Oj sijaj, sijaj solnčice!

V narodnem duhu zložil in uglasbil **Fr. Gerbić.**

Moderato grazioso.

Tenor
I. in II.

mf

Oj si - jaj, si - jaj, soln - či - ce, Da vskli - je - jo mi ro - ži - ce, Ru -

Bas
I. in II.

mf

de-če, modre, pi-sa-ne, Da v šop-ke jih po - vi-jem. Oj ro-si, ro-si, ro-si-ca, Da

mi o-ze-le - ni-jo tla, Kjer si na-pa-sem ko-nji-ča, Da ž njim čez vrh za-

vi - jem. Oj sve-ti, sve-ti, lu - ni-ca, Da se za-zna-la bo ste-zá, Ki

me čez vrh po - pe - lje tja K ne-ve - ste be - li ko - či, Ki me čez hrib po-

pe - lje tja K ne-ve - ste be - li ko - či. Tam cvet-ke dal bom Mi - li - ci, Ol-

cresc. *f*

tar da ž njimi o-kra-si, Kjer nas du-hov-nik po-ro-či, Ko ju-tri dan na-po-či.

cresc. *f*

Operni pevki, gospici Eli Noëmi-Volfovi.

Ančika.

Besede Jos. Stritarjeve.

Larghetto.

Uglasbil **Hr. Vogrič.**

Mezzo-
sopran-
solo.

Tenor
I. in II.

Bas
I. in II.

p con dolore.

Ma-ti, ma-ti

pp mrmrajoče *p*

oh pu-sti-te, Naj kro-pit ga z va-mi grem, Saj ne bo-dem

se jo-ka - la, Ne ka-za - la solz lju-dem, Saj ne bo-dem se jo - ka - la,

Ne ka-za - la solz lju - dem, Saj ne bodem se jo - ka - la, Ne ka-za - la solz lju-

dem, Ne ka-za - la solz, ne ka-za - la solz lju - dem.

p *morendo e ritenuto*

pp *sempre morendo e ritenuto*

Tempo di marcia.

mf

Ko na o-dru ga za-gle-da Ka - ko bled in trd le-ži, Pla-ne nanj, se

mf

že zvo - ni zvo-ni!

ga o-kle-ne, Dve - ma že zve - čer zvo-ni, že zvo - ni!

II. *bas marcatissimo*
Pla - ne nanj, se ga o - kle - ne,

že zvo - ni, zvo-ni! **Largo - funebre**

že zvo - ni! Dve - ma že zve - čer zvo-ni! Dve - ma že zve -

Dve - ma že zve - čer zvo-ni,

zvo-ni! *rallent. e dimin.*

čer zvo - ni, dve - ma, dvema že zve - čer zvo-ni, zvo - ni!

rallent. e dimin. *f*

dve - - ma že zvo - ni!

Moj očka ima konjička dva.

Naroden napev; za mešan zbor z bariton-solom harmonizoval **Lav. Pahor.**

Allegretto. *f* *pp* *mf* *f*

Sopran.
Alt.

1. ko-njič-ka dva, o-ba sta le - pa ši-melj-na.
2. za e - ne-ga, Da kljubci v vas po - jez-dim ga.
3. večluč-ke ni, Pri mo-ji ljub-ci so pa tri.
4. mi raz-ge-ta, Po štengah ljub-ca priskak-lja.
5. od-pi-ra-la, Mez drugo bo ob - je-ma-la. Di ri di
6. tje všta-li - co, A te-be v svet-lo kam-ri - co.
7. la bom se-na, A te-bi pa po - lju-ba dva.
8. pše-ni-či - ce, A te-bi svo - je li - či - ce.

mf Solo *f* Vsi *mf*

Bas I.
Bariton-
solo.

1. Moj oč-ka ima ko-njič-ka dva, O-ba sta le - pa ši-melj-na.
2. Po-pro-sil bom za e - ne-ga, Da kljubci v vas po - jez-dim ga.
3. Po ce-li va - si luč-ke ni, Pri mo-ji ljub-ci so pa tri.
4. Ko-njič pod ok - nom raz-ge-ta, Po štengah ljub-ca pri-skak-lja.
5. Z e - no ro - ko od-pi-ra-la, Mez dru-go bo ob - je-ma - la.
6. Ko-njič-ka dam tje všta-li - co, A te-be v svet-lo kam-ri - co.
7. Ko-njič-ku da - la bom se-na, A te-bi pa po - lju-ba dva.
8. Ko-njič-ku dam pše-ni - či - ce, A te-bi svo - je li - či - ce.

Tenor.
Bas II.

f *pp*

f *ff* *f*

ròm la la la la la la la la la la la la la la la la.

f *ff* *f*

ròm la la la la la la la la la la la la la la la la.

f *ff* *f*

ròm la la la la la la la la la la la la la la la la.